

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 388

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 21 august 2000

SUMAR

	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 111 din 13 iunie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe	2-3	Decizia nr. 117 din 27 iunie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe	7-10
Decizia nr. 112 din 13 iunie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe	3-5	Decizia nr. 120 din 27 iunie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe	10-11
Decizia nr. 113 din 13 iunie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe	5-7	Decizia nr. 136 din 11 iulie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe	12-13
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		549/1.666. — Ordin al ministrului de stat, ministrul sănătății, și al ministrului de stat, ministrul justiției, privind aprobarea tarifelor pentru efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale	13-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 111**

din 13 iunie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Mariana Trofimescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Ștefania Ilie și Cristian Ilie în Dosarul nr. 19.213/1999 al Judecătoria Sectorului 1 București.

La apelul nominal se prezintă Simona Maria Kleckner, personal și asistată de avocat Mircea Dobre, lipsind autorii excepției, și anume, Ștefania Ilie și Cristian Ilie, precum și Maria Păun.

Procedura este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se acordă cuvântul apărătorului părții Simona Maria Kleckner, care solicită respingerea excepției ca fiind neîntemeiată, susținând că prevederile de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca nefondată. Se apreciază că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu contravin Constituției, ci, dimpotrivă, aceste dispoziții au scopul de a proteja chiriașii din imobilele restituite foștilor proprietari atât în baza Legii nr. 112/1995, cât și prin hotărâri judecătorești. Totodată, se susține că prin ordonanță de urgență se poate reglementa în domenii rezervate legilor organice, invocându-se în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 februarie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 19.213/1999, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din**

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Ștefania Ilie și Cristian Ilie într-o cauză având ca obiect evacuarea din locuință pe calea ordonanței președințiale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe sunt contrare prevederilor art. 72 alin. (3) lit. k) și l) și ale art. 114 alin. (4) din Constituție, deoarece condițiile și procedura ordonanței președințiale, fiind reglementate de o lege organică, respectiv de art. 581 și 582 din Codul de procedură civilă, nu pot face obiectul unei ordonanțe de urgență.

Judecătoria Sectorului 1 București, exprimându-și opinia, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece domeniul în care a fost emisă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu se încadrează în categoria legilor organice, expres prevăzute în art. 72 alin. (3) din Constituție, obiectul ordonanței fiind reglementarea raporturilor juridice dintre proprietari și chiriași.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece „prin art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență nr. 40/1999 nu au fost modificate sau completate dispozițiile Codului de procedură civilă privind ordonanța președințială. Dar și în situația în care Ordonanța de urgență nr. 40/1999 conține reglementări din domeniul legii organice, aceasta nu contravine dispozițiilor constituționale. Din interpretarea prevederilor art. 114 alin. (1) și alin. (4) din Constituție rezultă că Guvernul este limitat la domenii care nu fac obiectul legilor organice numai în ceea ce privește ordonanțele emise în temeiul unei legi speciale de abilitare; în ceea ce privește ordonanțele de urgență, acestea pot fi emise în orice domeniu, dacă este îndeplinită condiția existenței unor situații excepționale“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40 din 8 aprilie 1999 privind protecția chirieșilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999, care are următorul conținut: „*Lipsa unui răspuns scris sau refuzul nejustificat al chiriașului sau al fostului chiriaș de a încheia un nou contract de închiriere în termen de 60 de zile de la primirea notificării îl îndreptățește pe proprietar să ceară în justiție evacuarea necondiționată a locatarilor, cu plata daunelor-interese, pe calea ordonanței președințiale.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate critică textul de lege menționat, pe motiv că posibilitatea evacuării chiriașului pe calea ordonanței președințiale este neconstituțională,

deoarece condițiile și procedura ordonanței președințiale sunt reglementate de Codul de procedură civilă, care este o lege organică.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională constată că prin Decizia nr. 718 din 29 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 31 decembrie 1997, s-a statuat că „din cuprinsul prevederilor art. 72 alin. (3) din Constituție și al celorlalte dispoziții constituționale nu rezultă că reglementările relative la procedura civilă, în ansamblul lor, fac parte din domeniul legilor organice; fără îndoială, în conținutul unor asemenea reglementări pot exista și norme de domeniul legii organice care atrag deci adoptarea lor cu majoritatea prevăzută de Constituție pentru astfel de legi. Aceasta însă nu înseamnă transformarea tuturor dispozițiilor Codului de procedură civilă în prevederi de natura legii organice, deoarece astfel s-ar ajunge, practic, la completarea Constituției, care reglementează expres și limitativ domeniile rezervate acestei categorii de legi, între care nu figurează dispoziții legale privind procedura civilă”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, aceasta își menține valabilitatea și în această cauză, astfel că excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chirieșilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Ștefania Ilie și Cristian Ilie în Dosarul nr. 19.213/1999 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 iunie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 112

din 13 iunie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chirieșilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător

Mariana Trofimescu — procuror
Florentina Geangu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chirieșilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Irina Siruna Nicșanian în Dosarul nr. 21.281/1999 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, Irina Siruna Nicșanian, Bogdan Ene și Constantin Ene, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca nefondată. Se apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu contravine Constituției, ci, dimpotrivă, aceste dispoziții au scopul de a proteja chiriașii din imobilele restituite foștilor proprietari atât în baza Legii nr. 112/1995, cât și prin hotărâri judecătorești. Totodată, se susține că prin ordonanță de urgență se poate reglementa în domenii rezervate legilor organice, invocându-se în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 ianuarie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 21.281/1999, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe**, excepție ridicată de Irina Siruna Nicșanian într-o cauză având ca obiect evacuarea din locuință prin ordonanță președințială.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 este neconstituțională, întrucât prin această ordonanță se reglementează în domeniul legilor organice, încălcându-se astfel dispozițiile art. 114 alin. (4) din Legea fundamentală.

Judecătoria Sectorului 1 București, exprimându-și opinia, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece domeniul în care a fost emisă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu se încadrează în categoria legilor organice, expres prevăzute în art. 72 alin. (3) din Constituție, obiectul ordonanței fiind reglementarea raporturilor juridice dintre proprietari și chiriași.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece art. 114 alin. (4) din Constituție prevede competența Guvernului ca, în cazuri excepționale, să adopte ordonanțe de urgență. Tocmai caracterul lor de urgență, determinat de existența unor situații excepționale, justifică emiterea acestora și în domeniul legilor organice. În final, Guvernul consideră că Ordonanța de urgență nr. 40/1999 a fost adoptată cu respectarea condițiilor de emitere a ordonanțelor de urgență prevăzute la art. 114 alin. (4) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40 din 8 aprilie 1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999.

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile acestei ordonanțe contravin dispozițiilor art. 114 alin. (4) din Constituție, în sensul că Guvernul nu poate să emită ordonanțe de urgență în domeniul legilor organice.

Examinând excepția, Curtea constată că art. 114 din Constituție conține cinci alineate, în care se stabilește un regim juridic diferențiat al ordonanțelor emise de Guvern. Este, mai întâi, cazul ordonanțelor Guvernului emise în temeiul unei legi speciale de abilitare [alin. (1), (2) și (3)] și, apoi, cazul ordonanțelor de urgență [alin. (4) și (5)]. Aceste texte constituționale prevăd: „(1) *Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.*

(2) Legea de abilitare va stabili, în mod obligatoriu, domeniul și data până la care se pot emite ordonanțe.

(3) Dacă legea de abilitare o cere, ordonanțele se supun aprobării Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la împlinirea termenului de abilitare. Nerespectarea termenului atrage încetarea efectelor ordonanței.

(4) În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.

(5) Aprobarea sau respingerea ordonanțelor se face printr-o lege în care vor fi cuprinse și ordonanțele ale căror efecte au încetat potrivit alineatului (3).“

Critica de neconstituționalitate vizează posibilitatea Guvernului de a reglementa, prin ordonanțe de urgență, în domeniul legii organice.

În jurisprudența sa Curtea Constituțională a statuat că interdicția reglementării de către Guvern în domeniul legii organice privește numai ordonanțele Guvernului adoptate în baza unei legi speciale de abilitare, această interdicție decurgând direct din textul constituțional. O asemenea limitare nu este prevăzută însă la alin. (4) al art. 114 din Constituție, referitor la ordonanțele de urgență, „deoarece cazul excepțional ce impune adoptarea unor măsuri urgente pentru salvagardarea unui interes public ar putea reclama instituirea unei reglementări de domeniul legii organice, nu numai ordinare, care, dacă nu ar putea fi adoptată, interesul public avut în vedere ar fi sacrificat, ceea ce este contrar finalității constituționale a instituției“ (Decizia nr. 34 din 17 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998).

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, aceasta își menține valabilitatea și în această cauză, astfel încât excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Irina Siruna Nicșanian în Dosarul nr. 21.281/1999 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată de ședința publică din data de 13 iunie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 113

din 13 iunie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Mariana Trofimescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Bogdan Grabowski în Dosarul nr. 16.034/1999 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal se prezintă Victoria Iagăr și Constantin Iagăr, personal și asistați de avocat Gheorghe Simonică, lipsind autorul excepției, Bogdan Grabowski. Procedura este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se acordă cuvântul apărătorului părților Victoria Iagăr și Constantin Iagăr, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, susținând că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu sunt contrare prevederilor constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate arătând că scopul acestei ordonanțe este asigurarea protecției atât a proprietarilor, cât și a chiriașilor. Potrivit art. 125 alin. (3) și art. 128 din Constituție, sunt de competența exclusivă a legiuitorului atât instituirea regulilor de desfășurare a procesului, cât și modul de exercitare a căilor de atac. În litigiile dintre proprietari și chiriași, legiuitorul a stabilit că hotărârile pronunțate de judecătorie pot fi atacate numai cu recurs în vederea soluționării cu celeritate a acestora. Atacarea numai cu recurs a hotărârii nu contravine prevederilor art. 21 din Constituție, deoarece, potrivit art. 304¹ din Codul de procedură civilă, instanța de judecată nu este legată de motivele ridicate de parte, ci poate să pună în discuție din oficiu și alte motive.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 ianuarie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 16.034/1999, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe**, excepție ridicată de Bogdan Grabowski într-o cauză având ca obiect evacuarea din locuință prin ordonanță președințială.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 contravin prevederilor art. 21 alin. (1) și ale art. 24 din Constituție, deoarece aduc îngrădiri exercitării drepturilor și libertăților cetățenești prin restrângerea căilor de atac, în sensul eliminării apelului, în situația hotărârilor pronunțate de judecătoria în litigiile privind schimbul obligatoriu de locuințe.

Judecătoria Sectorului 1 București, exprimându-și opinia, apreciază că excepția este neîntemeiată, deoarece „prin dispozițiile art. 25 nu sunt încălcate prevederile constituționale referitoare la liberul acces la justiție, precum și cele privind dreptul la apărare. Rațiunea excluderii căii de atac a apelului a urmărit urgentarea rezolvării pricinilor privind folosința imobilelor și asigurarea stabilității raporturilor juridice, nefiind afectate drepturile fundamentale ale părților și nici calitatea actului de justiție“.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât din prevederile constituționale referitoare la competența instanțelor de judecată, la procedura de judecată și la exercitarea căilor de atac „nu rezultă că reglementările privitoare la înfăptuirea justiției trebuie să prevadă, în toate cazurile, folosirea tuturor căilor de atac și angajarea competenței tuturor instanțelor judecătorești“. În consecință, se susține că eliminarea unei căi de atac, prin prevederile art. 25 din ordonanța criticată, nu contravine art. 21 din Legea fundamentală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din

Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Dispozițiile art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999, au următorul cuprins: *„Litigiile dintre proprietari și chiriași, legate de schimbul obligatoriu de locuință sunt de competența judecătoriei în raza căreia se află imobilul. Hotărârea pronunțată de judecătoria poate fi atacată cu recurs. Hotărârea instanței de recurs este definitivă și irevocabilă“*.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că aceste dispoziții contravin prevederilor art. 21 și 24 din Constituție, prin aceea că se înlătură posibilitatea atacării cu apel a sentinței judecătoriei, reducându-se astfel cele două căi ordinare de atac la una singură, cea a recursului.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată cu raportare la dispozițiile art. 21 din Constituție [potrivit cărora *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. (2) Nici o lege nu poate îngrădi exercitarea acestui drept“*], Curtea Constituțională constată că aceasta este neîntemeiată.

În jurisprudența sa anterioară Curtea Constituțională a examinat dacă liberul acces la justiție este compatibil cu instituirea unor proceduri speciale, inclusiv în ceea ce privește exercitarea căilor de atac. Astfel, prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Curtea Constituțională a statuat că liberul acces la justiție presupune și accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția. Instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competență exclusivă a legiuitorului. Această soluție decurge din dispozițiile constituționale ale art. 125 alin. (3), potrivit cărora *„Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege“*, precum și din cele ale art. 128, în conformitate cu care *„Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii“*.

În considerentele aceleiași decizii se reține că semnificația art. 21 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia accesul la justiție nu poate fi îngrădit prin lege, este aceea că nu se poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a stabilit nici o categorie sau grup social. Însă legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite — așa cum sunt acelea din prezenta speță —, reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. În acest sens Curtea Constituțională s-a pronunțat și prin Decizia nr. 92 din 11 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 20 noiembrie 1996.

Soluțiile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față, neexistând rațiuni pentru modificarea jurisprudenței Curții Constituționale.

Cu privire la susținerea încălcării principiului Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu constituțional al dreptului la apărare, consacrat prin art. 24 din Constituție, Curtea constată că dispozițiile art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu contravin acestui principiu, deoarece reglementarea unei singure căi de atac nu împiedică exercitarea dreptului la apărare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Bogdan Grabowski în Dosarul nr. 16.034/1999 al Judecătoria Sectorului 1 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 iunie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 117 din 27 iunie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Mariana Trofimescu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Marta Drăghici, Alexandru Drăghici, Lucia Drăghici și Oana Drăghici în Dosarul nr. 12.602/1999 al Judecătoria Sectorului 1 București.

La apelul nominal răspunde Lucia Drăghici. Lipsesc celelalte părți: Marta Drăghici, Alexandru Drăghici, Oana Drăghici, Delia Heinemann și Vanda Vera Mitasch, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Lucia Drăghici solicită admiterea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că asupra constituționalității dispozițiilor unor articole din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 224/1999, statuând că textele criticate sunt constituționale. În ceea ce privește dispozițiile ordonanței în ansamblul ei, acestea nu contravin prevederilor constituționale, ci, dimpotrivă, ele au scopul de a asigura protecție chiriașilor din imobilele restituite foștilor proprietari.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 septembrie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 12.602/1999, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei**

pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Marta Drăghici, Alexandru Drăghici, Lucia Drăghici și Oana Drăghici.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia contestă constituționalitatea ordonanței în întregul ei, considerând că prevederile sale „contravin dispozițiilor art. 4 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 20 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (2), art. 22 alin. (1), art. 43 alin. (1), art. 49 alin. (1), art. 51, art. 54, art. 114 alin. (4) și ale art. 128 din Constituție, precum și principiilor cuprinse în Declarația Universală a Drepturilor Omului”.

Exprimându-și opinia asupra excepției instanța de judecată consideră că aceasta este neîntemeiată, deoarece prin dispozițiile ordonanței criticate nu se încalcă principiile și drepturile constituționale garantate prin art. 4 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 20 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (2), art. 22 alin. (1), art. 43 alin. (1), art. 49 alin. (1), art. 51, 54, art. 114 alin. (4) și art. 128; instanța apreciază, totuși, că „pentru unele situații juridice prevăzute de lege se puteau găsi și alte rezolvări ce ar fi putut fi soluții mai bune”.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile acesteia au menirea de a asigura protecție chiriașilor din imobilele restituite foștilor proprietari. Urgența reglementării a fost determinată atât de necesitatea de a soluționa situațiile litigioase apărute ca urmare a aplicării Legii nr. 112/1995, cât și de faptul că la data de 18 aprilie 1999 expira termenul prevăzut de Legea nr. 17/1994.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999.

Autorii excepției consideră că actul normativ criticat contravine, în primul rând, dispozițiilor art. 114 alin. (4) din Constituție, referitoare la condițiile în care Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. În conformitate cu prevederile

art. 114 alin. (4) din Constituție, „În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament”. Autorii excepției susțin că nu pot fi considerate cazuri excepționale „reglementarea încheierii și derulării contractelor de închiriere, modificarea raporturilor dintre proprietari și chiriași, reglementarea schimbului obligatoriu de locuință, redefinirea instituției ordonanței președințiale, regimul probațiunii în dreptul civil”, dar recunosc că „singura împrejurare care putea justifica adoptarea unei ordonanțe de urgență era încetarea efectelor Legii nr. 17/1994, pentru prelungirea sau reînnoirea contractelor de închiriere privind unele suprafețe locative.”

I. Examinând, sub acest prim aspect, excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 a fost adoptată cu respectarea cerințelor art. 114 alin. (4) din Constituție. Cazul excepțional, avut în vedere de Guvern la adoptarea acestei ordonanțe, a fost necesitatea reglementării de urgență a prelungirii contractelor de închiriere, a căror valabilitate expira la data de 18 aprilie 1999, conform Legii nr. 17/1994, tergiversarea reglementării putând crea conflicte sociale. Ordonanța are ca scop protecția chiriașilor prin: prelungirea contractelor de închiriere pentru o perioadă de 5 sau, după caz, 3 ani, asigurarea stabilității, în viitor, a drepturilor lor locative prin acordarea dreptului chiriașului la reînnoirea contractului de închiriere și crearea unor garanții împotriva unei evacuări abuzive, precum și a unui drept de preemțiune în cazul în care proprietarul intenționează să vândă locuința. Capitolul II al ordonanței reglementează schimbul obligatoriu de locuințe, cuprinzând dispoziții menite să asigure atât exercitarea de către proprietari a prerogativelor dreptului de proprietate, cât și exercitarea dreptului chiriașilor la o locuință salubă și având dependențele strict necesare. Capitolul III al aceleiași ordonanțe reglementează modul de stabilire și de plată a chiriei, modalitățile de negociere a noului quantum al acesteia și norme de protecție a chiriașului cu privire la nivelul chiriei, care nu poate depăși 25% din venitul lunar pe familie, în cazul în care acest venit este sub nivelul salariului mediu pe economie. Ordonanța reglementează și aspecte privind modificarea și revizuirea chiriei în condițiile creșterii ratei inflației, fiind interzisă expres rezilierea contractului sau evacuarea chiriașului pentru motivul că acesta nu este de acord cu majorarea chiriei. Capitolul IV cuprinde dispoziții finale privind soluționarea litigiilor dintre chiriași și proprietari, drepturile chiriașilor care au făcut îmbunătățiri necesare și utile locuinței, precum și alte dispoziții.

Curtea observă că reglementarea de urgență a acestor raporturi juridice dintre proprietari și chiriași se impunea nu numai sub aspectul prelungirii contractelor de închiriere, astfel cum au susținut în motivarea excepției autorii acesteia, ci și sub celelalte aspecte reglementate de ordonanță. Prin urmare, sub acest aspect, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă.

De altfel, la aceeași soluție de respingere a excepției de neconstituționalitate se ajunge și pe baza argumentelor

înfățișate în opinia separată formulată la Decizia Curții Constituționale nr. 15 din 25 ianuarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 14 iunie 2000, opinie pe care autorii acesteia o mențin și în cauza de față.

II. Autorii excepției consideră că prevederile ordonanței de urgență contravin și dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 4 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 20 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (2), art. 22 alin. (1), art. 43 alin. (1), art. 49 alin. (1), art. 51, 54 și 128, care au următoarea redactare:

— art. 4 alin. (2): *„România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”;*

— art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”;*

— art. 20 alin. (1): *„Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.”;*

— art. 21: (1) *„Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.”;

— art. 22 alin. (1): *„Dreptul la viață, precum și dreptul la integritatea fizică și psihică ale persoanei sunt garantate.”;*

— art. 43 alin. (1): *„Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.”;*

— art. 49 alin. (1): *„Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.”;*

— art. 51: *„Respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”;*

— art. 54: *„Cetățenii români, cetățenii străini și apatrizii trebuie să-și exercite drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți.”;*

— art. 128: *„Împotriva hotărârilor judecătorești părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.”*

Autorii excepției au mai invocat și încălcarea Declarației Universale a Drepturilor Omului și, totodată, violarea prevederilor art. 20 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora *„Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte”.*

Examinând aceste susțineri, Curtea constată că referirile autorilor excepției la art. 4 alin. (2), art. 49 alin. (1) și la

art. 54 din Constituție sunt nerelevante, întrucât prin nici o dispoziție a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu se reglementează raporturi juridice prin care să se creeze discriminări între cetățeni pe criteriile de rasă, naționalitate, origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială. De asemenea, nu este pusă în discuție restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale și nici exercitarea cu bună-credință a unor asemenea drepturi sau libertăți.

Cu privire la susținerea că prin aceeași ordonanță a fost încălcat principiul egalității în drepturi a cetățenilor, consacrat prin art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât se face o discriminare pe criteriul averii, Curtea reține că dispozițiile ordonanței nu contravin acestui principiu, deoarece, așa cum a stabilit în mod constant în jurisprudența sa, principiul egalității nu înseamnă uniformitate, așa încât dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Violarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică tratament diferențiat unor cazuri egale, fără a exista o motivare obiectivă și rezonabilă sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratament inegal și mijloacele folosite.

Referitor la critica de neconstituționalitate privind încălcarea Declarației Universale a Drepturilor Omului, Curtea consideră că aceasta este neîntemeiată, deoarece prin ordonanța supusă controlului de constituționalitate Guvernul a avut în vedere tocmai apărarea drepturilor fundamentale ale omului, rațiunea adoptării ordonanței fiind protecția chirieșilor și prelungirea contractelor de închiriere.

Pentru aceleași considerente Curtea reține că nu au fost încălcate nici dispozițiile art. 43 alin. (1) din Constituție, prin care este consacrată obligația statului de a asigura cetățenilor un nivel de trai decent.

Curtea constată, de asemenea, că nu sunt întemeiate nici criticile privind încălcarea art. 128 din Constituție, referitor la folosirea căilor de atac, deoarece, potrivit ordonanței criticate, părțile interesate pot exercita calea de atac a recursului în condițiile reglementate prin ordonanță, iar potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, *„Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege”.*

Observând că prin Ordonanța de urgență nr. 40/1999 Guvernul nu a contravenit acestor dispoziții constituționale, invocate de autorii excepției, Curtea reține că nu au fost încălcate nici prevederile art. 51 din Legea fundamentală, referitoare la respectarea Constituției și a legilor, întrucât prevederile acesteia au fost respectate. Îndatorirea fundamentală a cetățenilor de respectare a legilor nu este de natură să împiedice Guvernul să adopte soluții diferite de reglementările anterioare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Marta Drăghici, Alexandru Drăghici, Lucia Drăghici și Oana Drăghici în Dosarul nr. 12.602/1999 al Judecătoriei Sectorului 1 București. Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 iunie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 120

din 27 iunie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Mariana Trofimescu	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Veronel Popovici și Carolina Popovici în Dosarul nr. 18.264/1999 al Judecătoriei Sectorului 1 București, având ca părți pe autorii excepției și pe Dana Valeria Berinde.

La apelul nominal se prezintă părțile, autorii excepției fiind asistați de avocatul Gheorghe Susanu.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul autorilor excepției pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate ridicate, deoarece adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu era necesară în condițiile în care Legea nr. 112/1995 a prelungit valabilitatea contractelor de închiriere existente la acea dată. Se arată totodată că ordonanța criticată nu a fost aprobată de Parlament în condițiile art. 114 din Constituție.

Dana Valeria Berinde solicită respingerea excepției, deoarece prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 se aplică din momentul publicării acesteia în Monitorul Oficial al României.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ridicate, deoarece ordonanța criticată a mai fost examinată de Curtea Constituțională, care a constatat că aceasta nu contravine Constituției. Se arată

totodată că termenul de discutare a ordonanței de urgență în Parlament nu este menționat în dispozițiile art. 114 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 decembrie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 18.264/1999, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999**, excepție ridicată de Veronel Popovici și Carolina Popovici într-o cauză civilă având ca obiect judecarea acțiunii de evacuare formulate de Dana Valeria Berinde, în conformitate cu art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, împotriva autorilor excepției.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 contravin dispozițiilor art. 114 din Constituție, deoarece nu a fost validată de Parlament, motiv pentru care se consideră respinsă. Totodată, se apreciază că Guvernul „nu este abilitat prin Constituție să modifice legile adoptate de Parlament, iar ordonanța de urgență se adoptă în condiții de excepție și de urgență pentru reglementarea unor situații care pot genera consecințe grave și ireversibile“.

Judecătoria Sectorului 1 București, exprimându-și opinia, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece domeniul care este reglementat prin această ordonanță — raporturile dintre proprietari și chiriași — nu aparține legii organice. Se mai arată că în cazul ordonanțelor de urgență procedura de adoptare a acestora de către Guvern este specială și, în aceste situații, nu mai este necesară o lege de abilitare din partea Parlamentului,

datorită existenței cazului excepțional care impune emiterea ordonanței de urgență.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată în raport cu dispozițiile art. 114 din Constituție, întrucât Guvernul poate emite ordonanțe de urgență în situații excepționale. Caracterul excepțional al situației care a impus adoptarea acestei ordonanțe de urgență a fost determinat de expirarea termenului pentru prelungirea sau reînnoirea contractelor de închiriere privind unele suprafețe locative, termen prevăzut de Legea nr. 17/1994, precum și de necesitatea soluționării litigiilor apărute ca urmare a aplicării Legii nr. 112/1995.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate ridicate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999.

Autorii excepției consideră că această ordonanță de urgență contravine art. 114 din Constituție, deoarece, pe de o parte, nu a fost aprobată de Parlament, iar pe de altă parte, Guvernul nu este abilitat prin Constituție să modifice legile adoptate de Parlament.

Analizând criticile formulate de autorii excepției, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Veronel Popovici și Carolina Popovici în Dosarul nr. 18.264/1999 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 iunie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

În legătură cu susținerea potrivit căreia ordonanța de urgență criticată este neconstituțională deoarece nu a fost până în prezent aprobată de Parlament, Curtea observă că în Constituție nu se prevede nici un termen de dezbatere a ordonanțelor de urgență de către Parlament, statuându-se numai, de principiu, condițiile în care acestea pot fi adoptate. Astfel, dispozițiile art. 114 alin. (4) din Legea fundamentală prevăd că „*În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu*”.

Nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia Guvernul nu are competența de a modifica prin ordonanțe legi adoptate de Parlament. Sub acest aspect, art. 114 alin. (1) din Constituție statuează că „*Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domeniul care nu face obiectul legilor organice*”. În alin. (4) al art. 114 această restricție nu a mai fost prevăzută, Guvernul fiind în măsură să adopte reglementări în domeniul legilor, inclusiv în domeniul rezervat de Constituție legilor organice, cu respectarea dispozițiilor constituționale care stabilesc condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență.

În consecință, delegarea legislativă reprezintă o procedură de substituție a Guvernului în prerogativele legislative ale Parlamentului, astfel încât prin ordonanță Guvernul să poată reglementa, modifica ori abroga prevederi legale existente. Delegarea legislativă, în cazul ordonanțelor de urgență, este dată de însuși textul constituțional, în condițiile respectării de către Guvern a cerințelor prevăzute de Constituție.

În legătură cu problema „existenței situației care a impus măsura de urgență a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999”, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 88 din 4 mai 2000 și a statuat că „Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 a fost adoptată cu respectarea cerințelor art. 114 alin. (4) din Constituție”. Curtea nu observă nici o rațiune care să o determine să se îndepărteze de la această practică.

De altfel, la aceeași soluție de respingere a excepției de neconstituționalitate se ajunge și pe baza argumentelor înfățișate în opinia separată la Decizia Curții Constituționale nr. 15 din 25 ianuarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 14 iunie 2000, opinie pe care autorii acesteia o mențin și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 136

din 11 iulie 2000

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor
și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe**

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Leonard Nicogosian și Flora Nicogosian în Dosarul nr. 14.763/1999 al Judecătoriei Sectorului 1 București, având ca părți pe autorii excepției și pe Remus Radu Coman și Ramira Rodica Gruia.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ridicate, arătând că art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu interzice accesul liber la justiție, întrucât atât chiriașul, cât și proprietarul se pot adresa instanțelor judecătorești, unde pot administra orice mijloace de probă pentru apărarea intereselor lor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 decembrie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 14.763/1999, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe**, excepție ridicată de Leonard Nicogosian și Flora Nicogosian, având ca obiect judecarea cererii de evacuare a autorilor excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că instituirea procedurii speciale a ordonanței președințiale, ca formă de soluționare a unui litigiu locativ, prin prevederile art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 contravine dispozițiilor art. 21 alin. (2) din Constituție, deoarece liberul acces la justiție, principiu prevăzut de acest text constituțional, presupune obligația statului de a reglementa procedura de judecată astfel încât justiția să se poată pronunța asupra drepturilor și intereselor cetățenilor. Totodată textul de lege criticat este considerat neconstituțional, deoarece, de esența ordonanței președințiale fiind neprejudicierea fondului, și anume interdicția pentru judecător de a se pronunța asupra existenței sau inexistenței dreptului, partea interesată este astfel lipsită de a-și apăra pe fond dreptul, în cazul de față, dreptul locativ.

Judecătoria Sectorului 1 București, exprimându-și opinia, apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, motivând că „dispozițiile art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 sunt conforme cu prevederile referitoare la proprietate din Constituție, iar ordonanța a fost emisă cu respectarea principiului constituționalității actelor normative prevăzut de art. 150 din Constituție”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția este nefondată, având în vedere că prevederile art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu contravin dispozițiilor art. 21 alin. (2) din Constituție, deoarece, în principiu, se poate recurge la procedura ordonanței președințiale în orice litigiu, indiferent dacă instanța este sesizată sau nu asupra fondului. Dat fiind caracterul de urgență al ordonanței președințiale, pentru ca soluția să nu fie arbitrară, instanța este datoare să cerceteze aparența dreptului. Se arată totodată că, „din împrejurarea că legea prevede unele condiții speciale, proprii ordonanței președințiale, nu se poate trage concluzia că nu sunt aplicabile dispozițiile generale, reglementate de Codul de procedură civilă, privind judecarea unei acțiuni de drept civil”. Astfel, sunt admisibile orice probe, dar acestea vor fi administrate în termene rezonabile, care să nu conducă la tergiversarea judecății. În consecință, precizează Guvernul în punctul său de vedere, chiriașul chemat în judecată în baza ordonanței criticate poate solicita probe pentru a dovedi caracterul justificat al refuzului său de a încheia un nou contract de închiriere cu proprietarul imobilului sau imposibilitatea de a răspunde în scris la notificarea trimisă de acesta în termenul prevăzut de lege. Mai mult, „dispoziția privind obligarea la plata daunelor-interese obligă la administrarea probelor din partea reclamantului și a contraprobelor din partea pârâtului”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Din examinarea încheierii prin care a fost sesizată Curtea Constituțională, precum și a susținerilor autorilor excepției formulate în dosarul cauzei rezultă că obiectul

excepției îl constituie art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999, potrivit căruia: „Lipsa unui răspuns scris sau răspunsul nejustificat al chiriașului sau al fostului chiriaș de a încheia un nou contract de închiriere în termen de 60 de zile de la primirea notificării îl îndreptățește pe proprietar să ceară în justiție evacuarea necondiționată a locatarilor, cu plata daunelor-interese, pe calea ordonanței președințiale.”

Se susține că aceste reglementări contravin dispozițiilor art. 21 alin. (2) din Constituție, privind accesul liber la justiție, potrivit cărora „Nici o lege nu poate îngrădi exercitarea acestui drept”, deoarece „de esența ordonanței președințiale este neprejudicierea fondului”, situație în care judecătorul nu se poate pronunța asupra fondului cauzei.

Din analiza textului art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 Curtea reține că această reglementare, care îl îndreptățește pe proprietar să ceară în justiție evacuarea necondiționată a locatarului, cu plata

daunelor-interese, pe calea ordonanței președințiale, nu numai că nu îngreșează accesul liber la justiție, dar permite, în egală măsură, atât proprietarului să intervină în justiție pentru apărarea dreptului său, cât și locatarului să își facă apărărilor corespunzătoare față de cererile proprietarului. Cererea proprietarului nu poate să surprindă pe locatar, din moment ce este precedată de o notificare și de un termen de 60 de zile în care chiriașul sau fostul chiriaș poate acționa. De aceea susținerea autorilor excepției potrivit căreia partea nu își poate apăra, pe fond, dreptul său locativ este neîntemeiată. Aceștia, printr-o acțiune de drept comun, pot să solicite instanței de judecată recunoașterea unui eventual drept locativ, pe care să îl opună dreptului aparent al proprietarului.

Față de cele de mai sus, Curtea constată că prevederile art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu încalcă dispozițiile art. 21 alin. (2) din Constituție și, în consecință, excepția ridicată urmează să fie respinsă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Leonard Nicogosian și Flora Nicogosian în Dosarul nr. 14.763/1999 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 iulie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 549 din 6 iulie 2000

MINISTERUL JUSTIȚIEI
Nr. 1.666 din 20 iulie 2000

ORDIN

privind aprobarea tarifelor pentru efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale

Ministru de stat, ministrul sănătății, și ministru de stat, ministrul justiției, având în vedere dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 22/1992 privind finanțarea ocrotirii sănătății, aprobată prin Legea nr. 114/1992, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 244/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 65/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Referatul Direcției generale a bugetului de stat din cadrul Ministerului Sănătății nr. XI/B/GH/4.640/2000, emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă tarifele pentru efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale, cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Ministru de stat, ministrul sănătății,
Hajdú Gábor

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice dispoziție contrară.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării lui în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministru de stat, ministrul justiției,
Gheorghe Mocuța,
secretar de stat

ANEXĂ

TARIFELE
pentru efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale

Nr. crt.	Denumirea prestației	Tariful (lei)
0	1	2
Sector de medicină legală clinică*)		
1.	Examinarea persoanelor și constatarea leziunilor traumatice	150.000
2.	Examinarea persoanelor pentru constatarea virginității, deflorării, sarcinii, viduitatea sau avortul patologic	200.000
3.	Examinarea persoanelor pentru constatarea infirmității sau a incapacității de muncă determinate de afecțiuni patologice (A1/A2)	200.000
4.	Examinarea persoanelor pentru constatarea sexului, vârstei, conformației și dezvoltării psihosomatice, diverse alte constatări	150.000
5.	Examinarea medicală a persoanelor în vederea autorizării deținerii și purtării armelor și munițiilor	400.000
6.	Examinarea persoanelor pentru evaluarea capacității de conducere auto	250.000
7.	Examinarea persoanelor și recoltarea de probe biologice pentru alcoolemie	100.000
8.	Expertiza capacității de coabitare (potență)	200.000
9.	Expertiza cu privire la stabilirea datei de concepție	250.000
10.	Noua expertiză privind stabilirea datei de concepție	300.000
11.	Expertiza capacității de procreare (examinare clinică + spermogramă	350.000 + 500.000
	Total =)	=850.000
12.	Prima expertiză medico-legală pe bază de acte	98.000
13.	Expertiza medico-legală cu examinarea persoanei interesate	250.000
14.	Noua expertiză medico-legală pe bază de acte	400.000
15.	Noua expertiză medico-legală cu examinarea persoanei	600.000
16.	Explorări funcționale medico-legale: electroencefalogramă EEG—înregistrare	125.000
17.	Explorări funcționale medico-legale: potențial evocat auditiv	78.000
18.	Explorări funcționale medico-legale: potențial evocat vizual	87.000
19.	Explorări funcționale medico-legale: electrocardiogramă	29.000
20.	Interpretarea explorărilor funcționale electrice	200.000
Radiologie medico-legală**)		
21.	Radioscopie pulmonară	52.000
22.	Radioscopie gastroduodenală	98.000
23.	Irigoscopie	390.000
24.	Radiografie laringe cu substanță de contrast	130.000
25.	Radiografie esofagiană	100.000
26.	Colangiocolicistografie I.V (prima radiografie)	155.000
27.	Radiografie gastroduodenală (prima radiografie)	100.000
28.	Colecistografie orală (prima radiografie)	100.000
29.	Radiografie toracopulmonară	155.000
30.	Radiografie renală simplă	100.000
31.	Urografie I.V	170.000
32.	Mamografie	195.000
33.	Radiografie simplă a segmentelor/regiunilor osteoarticulare	78.000
34.	A doua și următoarele radiografii în cazul examinărilor cu substanță de contrast — fiecare radiografie	100.000
35.	Coronarografie post-mortem	100.000
36.	Radiografie segmente osoase la cadavru	100.000
37.	Radiografie craniană/șa turcească	200.000
Laborator de prosectură medico-legală		
38.	Autopsia medico-legală	1.200.000
39.	Autopsia medico-legală a cadavrelor putrefiate/scheletizate	1.540.000

*) Investigațiile paraclinice necesare în vederea efectuării expertizelor se taxează separat.

**) La tarifele aferente grupei de prestații radiologice se adaugă costul filmelor și al substanțelor de contrast utilizate.

0	1	2
40.	Autopsia medico-legală a cadavrelor de feteși/nou-născuți	1.540.000
41.	Autopsierea sau reautopsierea cadavrelor exhumate (nu include cheltuielile de deplasare a comisiei, de transport, cazare, analize)	1.650.000
42.	Autopsia medico-legală a fragmentelor de cadavre	800.000
43.	Expertiza medico-legală a hainelor și corpurilor delictive	300.000
44.	Deplasarea la fața locului a echipei medico-legale și cercetarea și examinarea medico-legală a cadavrelor în teren	565.000
45.	Transportul cadavrelor din morgile spitalelor sau de la locul accidentelor rutiere pentru autopsierea medico-legală	290.000
46.	Păstrarea cadavrelor în camera frigorifică (preț/24 de ore)	150.000
47.	Prelevarea țesuturilor cadaverice în vederea homotransplantului (testarea contaminării microbiologice se achită separat)	1.000.000
48.	Examenul medico-legal al cadavrelor cu identitate necunoscută și întocmirea dosarului de identificare (inclusiv foto)	1.200.000
49.	Pregătirea și prelucrarea pieselor scheletale în vederea expertizei antropologice: — schelet integral	8.000.000
	— fragmente	3.000.000
50.	Întocmirea actelor medico-legale în vederea declarării decesului în fața instituțiilor publice	100.000
51.	Întocmirea documentației medico-legale și deplasarea la instituțiile publice în vederea declarării cadavrelor neidentificate sau fără aparținători, în vederea înhumării de către autoritatea teritorială	300.000
52.	Supliment de expertiză medico-legală pe material cadaveric	700.000
53.	Îmbălsămarea cadavrelor la sediul unităților medico-legale	300.000
54.	Îmbălsămarea cadavrelor de către unitățile medico-legale la domiciliu (fără transport autopsier)	850.000
55.	Conservarea și împachetarea cadavrelor putrefiate/boli transmisibile	1.250.000
56.	Cosmetizarea și igienizarea cadavrelor	175.000
Laborator de genetică medico-legală		
57.	Analiza pentru identificare de persoane, având la bază cariotipul	520.000
58.	Analiza pentru stabilirea paternității pe baza testului ADN la cupluri de trei persoane	14.000.000
Laborator de antropologie, biocriminalistică și serologie medico-legală		
59.	Prima expertiză de cercetare a filiației — mamă, copil și presupusul tată (serologică)	900.000
60.	Noua expertiză de cercetare a filiației — mamă, copil și presupusul tată (serologică)	3.300.000
61.	Expertiza filiației pe baza testului HLA	4.500.000
62.	Expertiza medico-legală privind cercetarea paternității, la cererea Comisiei superioare medico-legale	3.300.000
63.	Expertiza privind identificarea unei persoane	400.000
64.	Expertiza comparativă antropologică în diagnosticul filiației pentru mamă, copiii și bărbatul în cauză	400.000
65.	Identificarea pe material fotografic	650.000
66.	Expertiza antropologică pe material osos	900.000
67.	Expertiza traseologică privind identificarea urmelor cauzale și a urmelor rămase pe îmbrăcăminte și pe corpul cadavrelor	250.000
68.	Expertiza pentru identificarea urmelor lăsate de factorii secundari ai împușcării pentru stabilirea distanței de la care s-a tras cu arma de foc	270.000
69.	Determinarea antigenelor de grup sangvin pe fragmente de țesuturi sau organe cadaverice	450.000
70.	Investigarea antigenelor de grup sangvin din salivă, din alte secreții și umori de pe corpurile delictive	500.000
71.	Examenul frotiului pentru decelarea spermei	265.000
72.	Examenul petelor de spermă	175.000
73.	Examenul descriptiv și comparativ al firelor de păr	195.000
74.	Expertiza grupei de sânge la persoanele vii și la cadavre	260.000
75.	Examenul petelor de sânge	260.000
76.	Investigarea altor pete biologice (salivă, fecale, urină, lichid amniotic)	130.000
Laborator de anatomie patologică medico-legală		
77.	Prelucrarea în parafină și examinarea unei piese: — cu colorație Hematoxilina-Eozină	500.000
	— cu colorație Van Gieson	150.000
	— cu colorații speciale — Lie, Perls etc.	200.000
78.	Prelucrarea și examinarea unei piese prin înghețare	150.000
79.	Efectuarea testelor biochimice și enzimatiche	75.000
80.	Citirea culturilor de germeni și a probelor biochimice	60.000
81.	Realizarea și colorarea frotiurilor	60.000
82.	Citirea frotiurilor și stabilirea diagnosticului	100.000
83.	Pregătirea și turnarea mediilor de cultură	300.000
84.	Însămânțarea produselor patologice	250.000
85.	Determinări imunologice de tip ELISA	700.000
86.	Determinări cantitative ale imunoglobulinelor IgG, IgA, IgM ale componentului C3 și ale proteinei C-reactive	300.000
87.	Determinarea planctonului	75.000
88.	Electroforeza	90.000
89.	Determinarea acidului uric	75.000
90.	Determinarea ureei	75.000
91.	Determinarea creatininei	60.000
92.	Determinarea colesterolului	75.000
93.	Determinarea lipidelor totale	110.000
94.	Determinarea corpiilor cetonic	300.000

0	1	2
95.	Determinarea glicemiei	70.000
96.	Determinarea bilirubinei	75.000
97.	Determinarea proteinelor	100.000
Laborator de toxicologie medico-legală		
98.	Determinarea concentrației de alcool în sânge/în urină	300.000
99.	Expertiza pentru recalcularea alcoolemiei	2.000.000
100.	Determinarea oxidului de carbon	100.000
101.	Determinarea methemoglobinei	71.000
102.	Determinarea barbituremiei	117.000
103.	Determinarea colinesterazei	71.000
104.	Extracția eterică	155.000
105.	Determinarea conținutului de clor, acizi, baze	40.000
106.	Examenul D.N.O.C.	52.000
107.	Determinarea carbofuranului	32.000
108.	Determinarea formalhidei	52.000
109.	Investigații orientative (conținut gastric, corpuri delictive)	130.000
110.	Cercetarea cianurilor; dozarea acidului cianhidric	400.000
111.	Determinarea conținutului de fluorură	32.000
112.	Examenul de dozare a alcoolului metilic	52.000
113.	Determinarea arseniului (As)	104.000
114.	Determinarea mercurului (Hg)	45.000
115.	Determinarea prezenței nitriților	40.000
116.	Determinarea prezenței nitraților	40.000
117.	Determinarea prezenței parationului	78.000
118.	Determinarea prezenței carbetoxului	52.000
119.	Examenul cromatografic pe placă	130.000
120.	Dozarea substanțelor psihotrope cu caracter bazic și neutru	650.000
121.	Screening pentru prezența drogurilor (kit immunoassay)	1.000.000
122.	Determinări masspectrometrice-gazcromatografice, inclusiv stupefiante	1.500.000
Laborator de expertiză medico-legală psihiatrică, de asistență sociopsihologică și cercetarea criminologiei clinice		
123.	Prima expertiză medico-legală psihiatrică cu examinarea persoanei	325.000
124.	Prima expertiză medico-legală psihiatrică efectuată pe acte	500.000
125.	Noua expertiză medico-legală psihiatrică cu examinarea persoanei	1.000.000
126.	Noua expertiză medico-legală psihiatrică efectuată pe acte	900.000
127.	Examen psihiatric în cadrul comisiei de amânare/întrerupere a executării pedepsei	300.000
128.	Examen psihiatric în cadrul altor prestații medico-legale	300.000
129.	Examen psihiatric privind capacitatea de exercițiu	520.000
130.	Examen psihologic	195.000
131.	Completări la prima expertiză	500.000
132.	Completări la noua expertiză	900.000
133.	Analize psihologice exhaustive la caz	3.000.000
134.	Analize psihologice ale cazurilor de suicid — prestație psihologico-antropologică	5.000.000 2.500.000
Comisia de avizare și control al actelor medico-legale		
135.	Aviz al Comisiei de avizare și control al actelor medico-legale	130.000
Comisia superioară medico-legală		
136.	Aviz al Comisiei superioare medico-legale	2.600.000

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro